

नेटवर्क ऑफ वूमन इन मीडिया, इंडिया या सर्वांबरोबर एकजुटीने उभे राहत आहे, जे त्यांनी माध्यमांमध्ये अनुभवलेल्या लैंगिक अत्याचाराबाबत शूरपणे बोलत आहेत. हा आपल्यासाठी निर्णायक क्षण आहे. विविध क्षेत्रातील लैंगिक अत्याचार व त्याचे निराकरण करण्याचा गरजेबद्दल आपण पाहिलेले व लिहिलेले आहे. अत्याचाराचे आरोप असलेल्या अनेकांना त्यांच्या माध्यम संस्थांकडून ज्या पद्धतीने माफ केले जात आहे व त्याच संस्थांबरोबर काम सुरु ठेवण्यास परवानगी दिली जात आहे, हे पाहून आम्हाला दुःख होत आहे.

या घटनांच्या अनुषंगाने आमच्या खालील मागण्या आहेत.

१. सर्व माध्यमे, पत्रकारिता महाविद्यालये व विभाग यांनी स्वतःहून पीडितेच्या अनुभवाची दखल घेऊन चौकशी व कृती-कारवाई करावी.
२. सर्व महाविद्यालये व माध्यमे यांच्याकडे लैंगिक अत्याचार रोखण्यासाठी नियम असणे गरजेचे आहे. त्यासाठी त्यांनी 'कामाच्या ठिकाणी महिलांचे लैंगिक छळापासून संरक्षण (प्रतिबंध मनाई व निवारण) अधिनियम'नुसार अंतर्गत तक्रार निवारण समितीची स्थापना करावी. समितीची प्रमुख व निम्मे सदस्य महिला असाव्यात. या प्रश्नाबद्दल जाण असलेल्या एक सदस्य महिला बाहेरच्या स्वयंसेवी संस्थांमधून नियुक्ती कराव्यात. समितीचे सदस्य तक्रारीसंदर्भात संवेदनशील व नेहमी उपलब्ध असावेत. त्यांनी ठराविक काळात तक्रार सोडवावी व व्यवस्थापनाने त्यावर शीघ्र कृती करावी. तक्रार दाखल करण्याची प्रक्रिया सर्वापर्यंत पोहोचवावी.
३. माध्यमे व पत्रकारिता महाविद्यालये यांनी अंतर्गत तक्रार निवारण समिती व तिचे नियम याविषयीची माहिती सर्वापर्यंत पोहोचवावी व संकेतस्थळावर प्रकाशित करावी. लैंगिक अत्याचाराचे परिणाम व नियमावली नोकरीच्या कॉन्ट्रॅक्टमध्ये लिहिलेली असावी.
४. पत्रकारिता व्यवसायाचे स्वरूप पाहता निवारण समिती व व्यवस्थापन यांनी पत्रकारांना पत्रकारितेसाठी सर्व प्रकारच्या लोकांची भेटावे व बोलावे लागते हे लक्षात असू द्यावे. स्टोरी पेक्षा पत्रकाराची सुरक्षा महत्त्वाची हे संपादकांनी लक्षात घेतले पाहिजे. ५. अधिनियमानुसार मुक्त पत्रकार ज्या संस्थेसाठी लिहितात, त्यांना या नियमांतर्गत संरक्षण द्यावे. मुक्त पत्रकार अशा अत्याचारांना बळी पडण्याची जास्त शक्यता असते, कारण त्यांना नोकरीची सुरक्षितता नसते.
६. सर्व माध्यमे व महाविद्यालय यांनी तक्रारदार जर भारतीय पिनल कोड किंवा इतर अधिनियमानुसार तक्रार दाखल करू इच्छित असेल तर त्यास मदत करावी
७. प्रत्येक माध्यमांनी लिंगभाव, लिंग समानता यासंदर्भात वर्षातून दोनदा कार्यशाळा घ्यावी.
८. सर्व माध्यमांनी पीडित व आरोपी यांना व्यावसायिक काउन्सलिंग पुरवावे. आत्तापर्यंत झालेल्या आरोपांचा पाठपुरावा करावा.
९. हे सर्व बातम्या मोठ्या माध्यम संस्थांनी काळजीपूर्वक अंमलात आणाव्यात.
१०. एनडब्ल्युएमआय प्रत्येक पीडितेला आवाज उठवण्यासाठी व संस्थांना अंतर्गत समिती स्थापन करण्यासाठी आम्ही उपलब्ध आहोत संपर्क : editors@nwmiindia.org